

fely, at der heller ikke kan være Tale om i Kjøbstæderne at medtage andre Eiendomme end dem, der ligge paa Bymarken og have Jord, men anderledes stiller det sig, saaledes som Lovforslaget nu foreligger, hvor det kommer ligesaa vel til Anvendelse paa jordløse Huse som paa Huse med Jord. Jeg kan ikke skjønne, at der er nogen Grund til, at man da ikke ligesaa vel skal medtage de Huse, som maatte ligge i den egentlige By, smaa Huse, som bebos af og tilhøre Arbeidere. Det er nemlig Noget, som er Tilfældet i særdeles mange Byer, og jeg antager igrunden, at det er Tilfældet i alle Smaabyer, at der findes en eller to Gader affides liggende, der udelukkende bestaa af smaa Huse, som alle eller for største Delen ville være af ringere Værdi end 2,500 Kr. Disse Eiendomme — det første Forholdene ganske naturligt med sig — ligge paa saadanne Steder i Byen, at de ikke kunne komme til at faae nogen som helst Betydning med Hensyn til den Slags Næringsveie, der ellers nærmest ere henlagte til Byen. De bebos af Arbeidsmænd eller ogsaa af smaa Haandværkere, som ernære sig ved deres eget Arbejde og nærmest kunne paralleliseres med Landsbyhaandværkere. Det er Eiendomme, som alle have en meget stabil Værdi. Medens det med Hensyn til andre Kjøbstadeieendomme gjælder, at deres Værdi er fluktuerende, ville disse Eiendomme altid have en temmelig fast Værdi, en Værdi, der omtrent vil svare til, hvad det koster at opføre slige Huse fra ny af, og denne Værdi vil aldrig fluktuerer meget, thi den Slags Eiendomme ere altid meget sjætte. Eigesaa snart disse Huse blive ledige, er der altid Liebhaveere til dem, og de Folk, som bebo disse Huse, ere gjerne flinke og driftige Folk. Man kan være temmelig vis paa, at naar en Arbeidsmand istedetfor at gjøre, hvad der er almindeligt i Kjøbstæderne, at leie sig en Leilighed i et af de mange Leihuse, som findes rundt omkring i Kjøbstæderne, anvender sine Spareffillinger til at erhverve sig Eiendomsret til et saadant Hus, saa er det en driftig og sparsommelig Mand, og jeg kan ikke skjønne Andet, end at naar man virkelig vil hjælpe paa Smaafolk paa Landet, Arbeidsfolk, Dagleiere og Landsbyhaandværkere, bør man ogsaa gjøre det Samme i Kjøbstæderne. Jeg skal med disse Bemærkninger tillade mig at opfordre ærede Medlemmer til at stemme for dette Forslag, og jeg skal tillige tillade mig at udtale det Haab, at den høitærede Minister ikke vil stille sig altfor uwillig til det. Jeg kan ganske vist efter det Standpunkt, han tidligere har indtaget, ikke vente, at han skal tiltræde Forslaget, men jeg tillader mig at gjentage, hvad jeg allerede havde Leilighed til at udtale under Sagens 2den Behandling her i Thinget, at jeg ikke tvivler paa, at Ministerens Stilling til Forslaget er den, at han jo, selv om dette Forslag gik igjennem, vilde finde Forslaget i sin Helhed antageligt, saa at han altsaa vilde kunne modtage Loven med denne Endring. Naar

jeg ser hen til det velvillige Standpunkt, som den høitærede Minister, uanset sin Modstand mod de Forslag, der saaledes ere komne frem, i det Hele har indtaget mod Kjøbstæderne, tvivler jeg ikke om, at han, hvis der mellem Rigsdagens to Thing skulde blive Enighed om at optage dette Forslag, dog vil finde det saaledes acceptabelt, at han ikke vil betragte det som nogen væsentlig Indvending imod Loven.

Breinholt: Efter den udsørlige Motivering, min ærede Sidemand har givet af det af ham stillede Endringsforslag, kan jeg heldigvis fatte mig i stor Korthed med Hensyn til min Motivering af det Endringsforslag, jeg har tilladt mig at stille til dette Uffnit, thi det falder jo for en vis Del sammen med det ærede Medlems. Naar jeg imidlertid ikke har ladet mit Endringsforslag række saa vidt som det, der er stillet af det ærede 5te Medlem for 3die Kreds (Nump), da er Grunden dertil egentlig ikke ganske den, der blev udtalt af min ærede Sidemand (Nump), at det var rimeligt, at jeg ikke var gaaet videre, fordi jeg ogsaa har stillet et Endringsforslag, der forlanger, at alle Eiendomme, der optages i Kreditforeningerne, skulle have Jordtilliggende, thi det kan jo meget godt opfyldes, om ogsaa Huset eller Eiendommen ligger paa selve Kjøbstadens Grund, idet der er mange Huse i Kjøbstæderne, navnlig de mindre, der have et ikke lille Jordtilliggende. Det er altsaa ikke min Grund. Nei Grunden, hvorfor jeg ikke er gaaet videre, uagtet jeg erkjender det principielt Rigtige i det af min ærede Sidemand (Nump) stillede Endringsforslag, er dels, at det høie Thing engang har forkastet et aldeles lignende Forslag, dels at der i det andet Thing er indbragt et Lovforslag, som særlig vil drage Kjøbstadeieendommene ind under sig, dels at jeg, om jeg ellers har opfattet den høitærede Indenrigsministers Udtalelser i det andet Thing rigtig, havde faaet om, at han ikke vilde modsætte sig dette mit Endringsforslag, da han, saavidt jeg har kunnet skjønne, i det andet Thing har udtalt, at han ikke vilde have Synnerligt at indvende imod et Endringsforslag, der begrænsedes til de Eiendomme, som laa paa Kjøbstadsjord, men udenfor Kjøbstadgrund. Efter at have givet denne Forklaring af, hvorfor jeg har givet mit Endringsforslag denne Form, skal jeg blot sige et Par Ord om det, som jeg tror maa tale for Vedtagelsen af Endringsforslaget, idet jeg dog i principiel Henseende hovedsagelig kan slutte mig til, hvad min ærede Sidemand har udtalt, og det langt udsørligere, end jeg agter. Det forekommer mig, at Husmænd, der i Virkeligheden leve under samme Wilkaav som de Lovforslaget angaar, burde billigvis have samme Adgang til at nyde de Goder, som Lovforslaget tilligter at byde denne Samfundsklasse. Det forekommer mig nemlig — det er muligt, at min